

* ग्रामसभा :-

वर्तमान ग्रामसभेत ग्रामसभा महत्वाची झुमिका पांच पाईत असे. परंतु वर्तमान ग्रामसभेत संख्यात ग्रामसभेची लोक बाबांवरी वैद्यनार्थ असत. तसेही ग्रामीन ग्रामसभेची लोक वोलविना ग्रामसभेत घेण्यास लंघन काऱ्य नसे ती एक राजकीय संस्था असे जगू काढी ग्रामीन ग्रामसभेत ग्रामसभा ग्राम-शासनात सेखडीतपणे गाच छरवारी आहे. असे आरतीत अगदि सुरवातीलीह्या ग्रामसभेत ग्रामसभेत ग्रामसभेची लोक लाभावर विषयावर व्याप्त होत असे कृत्याचे वाबीची माहिती उपलब्ध नाही. परंतु नेतृत्वात ग्रामसभेचे ग्रामसभेत अगदि ज्ञा काबी संक्षिप्तीची माहिती आहेत येत. महाराष्ट्रात मात्र ग्रामीन ग्रामसभा आस्तीतील नाही. असे ग्रामीन ग्रामसभेत सापडलेल्या आहेत शिळांगांवा. ग्रामीन आहेत येत. तसेही ग्रामसभेत जवळीस २०० ते ५०० सदृशी असत. ग्रामीन ग्रामसभा ही खापत्रु ग्रामसभेची संविधानांनी नाही. तसेही ग्रामसभेत वर्गांतीचा नावान ओळखल्या जात असे.

कठनात्तीत योग्या महाराजाने तर महाराष्ट्रात
महाराजांची लागेनाहुं महाये प्रामाण्य असे
होणे जात आस.

ग्रामसभाच्या वरूळीच्या अधिकृत-
स्थानी प्रामप्रमुख आस. गावात निमांचा शाळाचा
प्रश्नावर विचार विनीमय करूळ्यासाठी ग्रामसभाची
वेळ बोलवीत आसे हठांजे ग्रामसभाची वेळ
बोलवित्यासाठी आडूळ्या सारवत भिशवित आस नियम
नाही. निमांचा गावातील प्रश्नावरून ग्रामसभाची
वेळ बोलावूळ्याची किंवा नाही. १. प्रामप्रमुख
उरवित आसे. गावातील भाऊंना वरूळाचा सुवाना
देण्यासाठी दाढीचा उपचार केला जात आस. गावातील
ग्रामसभाचा वरूळीसे जास्तीत जारवत नाही. रात्री नाही.
ग्रामसभेत गावातील डकूपास सवाळांचा या समावेश
आसल्यामुळे गावातील देनंदिन प्रश्न सोडवित्यासाठी
ग्रामसभा पांडशी उपकृत आसे. हठांजे गावातील
देनंदिन घरवहारातील प्रश्न सोडवित्यासाठी प्रा-
मप्रमुखवाऱ्या मुदत उरूळ्यासाठी ग्रामसभाच्या सदस्यांनी
काळी सदस्याची ५५. समिती स्थापन कुली जात आवे
ल्यामध्ये गावातील अमुमवी, शानवंत, प्रतिष्ठित
वरिष्ठवाऱ्या सदस्यांचा समावेश आसे. या समिती-
चाऱ्ये ग्रामपंचायतीची नावाने आठवली जात आसे.
∴ ग्रामपंचायतीची काय :-

प्राचीन गावात प्रतिष्ठित
घरवती वरूळीत घरवां गावातील प्रश्न सोडवित आसते.
हठांजे छापू घरवती प्राचीन काळातील ग्रामपंचायती
वालवित हात्या. अशा ग्रामपंचायतीची रवातील काची
कील आवृत्तात.

१) गावातील महसूल गोठा करूळी :-

ग्रामपंचायतीची सवात महसूलवाऱ्य काची हठांजे गावाती
महसूल गोठा करा नाय.

आज राज्यसंसदी जमिनीवर सोलसारा आणि उपमा
आणि ललाच्या माफिन वसुल करते आणि त्याचपुमांचा
प्राचीन कानातसुहुला मध्यावती शरकार जमिनीवर
कराचा दर निश्चित करीत असत. मध्यावती मरुष्यां
निश्चित केलेल्या दरापुमांचा प्रत्यक्ष लाकांडुन कराचा
वसुली कराचाचे काच ग्रामपंचायत करीत असत.
प्रत्यक्ष दरवसुलील्या काचात केंद्रसंसदी आणी व
हरलक्ष्य पक्कीत नसे. ग्रामपंचायत ग्रामपंचायत
मार्गदर्शनाचुसार व नियंगावारवाळी दरवसुलीचे काच
करीत असे. तसेच आजच्या कानात राज्यसंसदी
अतिवृत्तील्या कानात च्या पुमांची शोलक्याचा
शोलसारा भाज केली जात असे. त्याचपुमांचा प्राचीन
कानातली बोसांगीकृत अतिवृत्तीचा कानात ग्रा.प. कुट्रीचा
सारकारशी विचार विनीमय करवते दर ठारी
कराची विनीमयी मध्यावती सारकारवा करीत असे
परेंतु एका दूसरा विनीमयी विनीमयी निश्चित केल्यानंतर
ग्रामपंचायतील सधून दरवसुल कराचीची जपावदारी
ग्रामपंचायतीवर असे.

१) गावाच्या हड्डीतील पडित जमिनी संबंधीचे काच

आजच्या पुमांची प्राचीन कानातसुहुला
काणी जमिनी पडित होत्या. गावाच्या हड्डीतील अशा
पडित जमिनीवर गाव पंचायतीचा. आधिकार असे
त्यामुळे गावातील पडित जमिनीची विघ्नेवाल करी
भावायची हो दूरविचाराचा आधिकार ग्रामपंचायतीस
होता.

दंडुकुल मर्याद्या कानात तर गावातील पडित
जमिनी संबंधी निर्गुण घोष्याच्या असाळ तर त्यापुरी
कुट्रीचे सारकार ग्रामपंचायतीची मंजुरी घेत उक्त

③ ग्रामपंचायतील संघर्ष मितविळे :-

प्राचीन काळात ही ग्रामपंचायतील ग्रामपंचायतील संघर्ष मितविळा याची काय झुरावे आणाल आसे. संघर्ष किंवा मलबाबूद्दे कुंडुंग पातलीवर नंदर ग्रामपातलीवर सोडविळे जात असेल. परंतु इरवाण्या नांमीरु स्वरूपाचा गुणा असेल तर अशा प्रकारची सोडविळे कुंडुंग सरकार सोडविळे आसे.

साधारणात: आशा गुणात औंजारारी शुक्रांचा वावलील ही ग्रामपंचायतील स्वापु अधिकार होते. कारण भृंगांचे भृंगांचे एक शुक्रांचे सरकारकडे पाठविल्यासाठी प्राचीन काळात आजाचा सारख्या दगडावणाऱ्या, सुविधा नाहील्या, तांडोलांडी आणि वरिपराचा पकाडा लोकांवर असल्यामुळे हे अधिकार ग्रामपंचायतीकडे होते.

④ मंदिराच्या पूर्णासनावावत:-

पूर्णासन घराच्याचे काय ग्रामपंचायतील ग्रामपंचायतील मंदिराचे करीत आस यासाठी ग्रामपंचायतील वयोवृद्धी अंजुम्बी हुशार व्यवलीची एक अपसमी ती स्वापन उरीत आसे. ही अपसमीती मंदिराच्या आर्थिक व्यवलार मंदिराच्यू पुजा आचारांची रितीन होते की नाही वावर भारकाळन भृंग रवीत आसे.

⑤ नेसर्गिक आपल्यीचा वावलील काय :-

प्राचीन काळात शुक्रांचे नेसर्गिक आपल्यीची परिवेती निमिंग लोकाची अलिङ्गनी मुळे कुकाळाची रिती उपलब्ध व्हायची. आरा शुक्रांच्या काळात ग्रामपंचायतील निमिंग शालेनी आपली दूर घराच्यासाठी ग्रामपंचायतील ग्रामपंचायतील आगांच्या सहजाचीना प्रयत्न करीत आसे यासाठी ग्रामपंचायतील लोकांच्या नमीनी गहान रेतुन उन दत आसेत. निमिंग शालेनी परिवेतीला सामना करीत आसेल.

वाचाच अर्थ आसा की, संप्रत्याक्षात् सुहा
ग्रामपंचायतीची गावक-यांना शल्याची करीत आसत.

6]

सार्वजनिक ठिलाचे कार्य:

प्राचीन कातातील ग्रामपंचायतीची वर्तमान कातातील ग्रामपंचायतीप्रमाणे सार्वजनिक ठिलाचे कार्य करीत आसे. महाराज प्राचीन कातातील ग्रामपंचायती व गावद्या विकासाच्या संबंधात जागरूक असेत.

1]

गावाच्या होमातील पडित जमीनी भागवडीरवाळी आणली जात आसत.

2]

गावातील रस्त्याचे बांधणी करो.

3]

हुशीसारी पाणी खरवठ्याची व्यवस्था करो.

4]

जोकांना पिक्याच्या पाण्याची व्यवस्था करो.

5]

विहिरी शोद्दो व जनोवरांना पाण्यासारी लभाव वाढावो

6)

आर्थिक रूपरूपाचे कार्य:

प्राचीन कातातील ग्रामपंचायती आर्थिक रूपरूपाची कार्य करीत आसत. याचे काय वर्तमान कातातील बळिप्रमाणे आसे. भाऊंटी ठडून उवीच्या रसाऱ्यात रुग्मा रवीकाळ आणि अडी रुग्मा कुवा पसा गुरुद आसायाच्याना ज्याजाने देत आसत त्यामुळे शावालीमुळे गारीब भाऊंटीची आर्थिक अडचा दुर होत आस.

* जातपंचायत:

प्राचीन कातात जातीपंचायत, या सामाजीक संस्थेस अतिशाय महत्वाच्यात्यान ठात जातीय पंचायत याचा आर्थिक रूपरूपाचा जातीतील आपापासातील संघर्ष व समस्या सोडविष्यासाठी निर्माण झालेली पंचायत लेच. जातपंचायतींचे सादर्हा त्या जातीतुन निवडेले जात आसत.